

Драган Лукић (30. новембар 1928. — 1. јануар 2006.) био је српски дечји писац. Писао је песме, приче, романи, драмске текстове, теоријске расправе о литератури, водио емисије на радију и телевизији. Уређивао је часопис „Змај“. Био је редовни учесник најзначајнијих манифестација за децу на просторима некадашње Југославије. Објавио је преко стотину књига и добио много награда за своја дела. Целокупним својим делом, за које је добио највише награде и признања, био је и остао у самом врху југословенске и српске књижевности намењене младим нараштајима.

Лукићеве најпознатије књиге су: *Како се коме чини, Мој прадед и ја, Овде станују песме, Вагон прве класе, Фифи, Како расту ногавице, Шта тата каже, Од куће до школе, Ловац Јоца, Вожња по граду*. Објавио је романи: *Небодер Ц17, Три гускетара, Бомба у белој кафи* итд.

Драган Лукић (30. новембар 1928. — 1. јануар 2006.) био је српски дечји писац. Писао је песме, приче, романи, драмске текстове, теоријске расправе о литератури, водио емисије на радију и телевизији. Уређивао је часопис „Змај“. Био је редовни учесник најзначајнијих манифестација за децу на просторима некадашње Југославије. Објавио је преко стотину књига и добио много награда за своја дела. Целокупним својим делом, за које је добио највише награде и признања, био је и остао у самом врху југословенске и српске књижевности намењене младим нараштајима.

Лукићеве најпознатије књиге су: *Како се коме чини, Мој прадед и ја, Овде станују песме, Вагон прве класе, Фифи, Како расту ногавице, Шта тата каже, Од куће до школе, Ловац Јоца, Вожња по граду*. Објавио је романи: *Небодер Ц17, Три гускетара, Бомба у белој кафи* итд.

Драган Лукић (30. новембар 1928. — 1. јануар 2006.) био је српски дечји писац. Писао је песме, приче, романи, драмске текстове, теоријске расправе о литератури, водио емисије на радију и телевизији. Уређивао је часопис „Змај“. Био је редовни учесник најзначајнијих манифестација за децу на просторима некадашње Југославије. Објавио је преко стотину књига и добио много награда за своја дела. Целокупним својим делом, за које је добио највише награде и признања, био је и остао у самом врху југословенске и српске књижевности намењене младим нараштајима.

Лукићеве најпознатије књиге су: *Како се коме чини, Мој прадед и ја, Овде станују песме, Вагон прве класе, Фифи, Како расту ногавице, Шта тата каже, Од куће до школе, Ловац Јоца, Вожња по граду*. Објавио је романи: *Небодер Ц17, Три гускетара, Бомба у белој кафи* итд.